

מסורת הש"ס

(א) ממות ת. (ב) לעיל ה.
(ג) לקמן מנ. (ד) פירש ד.
(ה) לעיל מ. (ו) (ז) לקמן לה.
(ח) (ט) ס"א הגדילה.
(י) (יא) רש"ל מנ. (יב) לעון
(יג) פשוט שכן וז"ל הקדים כל
האדם שורש כל חטיו כנגד כל
אפי מוקד קדוש קמ"ל דלא
אמרינן הכי אלא כנגד אפי
המחבר מהש"ל (יט) (פ)
הפס' לקמן מנ. ד"ה גנב.
(ק) (קכ"ב מוס' י"ב ה' ד"ה
ואפי'.

תורה אור השלם

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גם' כלנו של בעל הבית
ומת פטור. ג"כ היינו
מסופר אבל מ"מ השור
הוא במקילה מדלעיל דף כב
מ"ב;

גליון הש"ס

תוס' ר"ה לשומרו וכו'
ושבת הוי בכלל נזק. עי'
גמ' דף מב ע"ב תוס'
ד"ה וסור: ר"ה הוה
אמינא וכו' מק"ו דאדם
שאין משלם בופה. כלעיל
דף כז ע"א:

הגהות הגר"א

(א) תוס' ד"ה הקדשו כי
ולר"ע אין מכור. נ"ב
ורמב"ם כתב דגם לר"ע
מכור (ועי' בהגד"ל רש
סימו מו):

רבינו חננאל

חזיר מועלין שנסכסו
 לחבובתו שרבו מעל הבית
 כרגיל. כרגיל שרבו מעל
 שבעה לחבובתו שרבו מעל
 הבית ותכנס בלא רשותו
 על הבית והחזק
 ממנהו על הבית
 ואמר אם אתה שרבו מעל
 הבית וכל שכן וזוהי מעל
 הבית ואמר לו על הבית
 והכנס ונכנס והחזק
 הבית חייב הוא הוא בעל
 הבית שפסעו מעמיני מצו
 שפסעו מעמיני מצו
 שפסעו ארבעה ופסעו שבע
 ואמר לו אין ונכנס והחזק
 מהו על הבית שלא
 היה לו להכנס ארבעה
 שפסעו על אלא חזק
 אומותקן שפסעו והוא חזק
 (א) מהמט רחמיא מעל
 שנסכסו לחבובתו שרבו מעל
 הבית ונכנסו שרבו מעל
 הבית ונכנסו שרבו מעל

הבית או נשכו כלבו של
אבבא ואמר ליה אין (ועול)
משלמין במותר חצי נזק
נזק ר' עקיבא אומר אף תו
כמשפט שור בשור כן מש
מתול מפרש במועד בהם
פירש דין ההם ודין המועד
דאחא ח"ק סבר כמשפט ה

המניח פרק שלישי בבא קמא

ה' ליה לאסוקי אדעמיה שמא
ה' פושע שורק למקום שבני
בארבעה דברים: כל שכן
ון דחוייה דעיל איבעי ליה

אחר לית ליה אימתא דרביה האי אית ליה
אימתא דרביה רב זביד משמיה דרבא
מתני לה אהא ⁽⁶⁾ וימצא פרט למצויא את
עצמו מכאן א"ר אליעזר בן יעקב "מי
שיצתה אבן מתחת ידו והוציא הלה את
ראשו וקיבלה פטור א"ר יוסי בר חנינא
פטור מגלות וחייב בארבעה דברים מאן
דמתני לה אהא כ"ש אקמייתא ומאן דמתני
לה אקמייתא אבל אהא פטור לגמרי:
ת"ר פועלים שבאו לחבוע שכרן מבעל
הבית וגנחן שורו של בעל הבית וגושכן
כלבו של בעה"ב ומת פטור ⁽⁶⁾ אחרים אומרים
רשאיין פועלין לחבוע שכרן מבעל הבית
ה"ר אי דשכיב בבתא מ"ט דאחרים א
דשכיב בבית מ"ט דת"ק לא צריכא בנברא
דשכיב ולא שכיב וקרי אבבא ואמר לחו
אין מר סבר אין עול תא משמע ומ"ס
אין יקום אדוכתך משמע תניא כמ"ד אין קום
אדוכתך משמע דתניא פועל שנכנס לחבוע

שכרו מבעה"ב ונגחו שורו של בעה"ב
או נשכו כלבו פטור אע"פ שזנבם ברשות
אמאי פטור אלא לאו דקרי אבבא ואמר
ליה אין ויש"מ אין קום אדוכתך משמע:
מתני' השני שזורין תמין שחבלו זה את
זה משלמין במותר חצי נוק 'שניה' מועדין
משלמין במותר נוק שלם 'אחד' תם ואחד
מועד מועד בתם משלם במותר נ"ש תם
במועד משלם במותר חצי נוק 'וכן' שני
אנשים שחבלו זה בזה משלמין במותר
נוק שלם 'אדם' במועד ומועד באדם משלם
במותר נוק שלם אדם בתם ותם באדם
'אדם' בתם משלם במותר נוק שלם 'תם'
באדם משלם במותר חצי נוק 'ו' עקיבא
אומר אף תם שחבל באדם משלם במותר
נוק שלם: **גמ'** ת"ר 'כמשפט הזה' יעשה
לו כמשפט שור בשור כך משפט שור

באדם מה שור בשור תם משלם חצי נוק
דם תם משלם חצי נוק ומועד נוק שלם ר'
תחתון ולא כעליון יכול משלם מן העלייה
ואינו משלם מן העלייה ורבנן זה למה לי
י עקיבא לפוטרו מארבעה בדברים מנא ליה
ם בעמיתו א"ש בעמיתו ולא שור בעמיתו
צער לחוריה אבל רפיו ושבת אימא ליתן
מנה שנגח שור שוה מאתים ואין הנבילה יפה
מגיתין מני רבי עקיבא היא דתניא יושם השור
עקיבא אומר הוחלט השור במאי קמפלגי ר'
וחזי הוא דמסיק ליה ור' עקיבא סבר שותפי
גרו את השור החי וחצו את כספו ר' ישמעאל
ור"ע סבר לגזק ומויק מזהר להו רחמנא מאי
הו בעא מיניה רבא מר"נ מכרו מויק לר' ישמעאל
חוב הוא וחזי הוא דמסיק ליה מכור או לרמא
כיון

או כיחש מוזיק דאדמערקן לקמן ומילי טונא דלרדי
נקט(ט): **איכא** דלרדי ישמעאל אין קדוש
למפרע הוא גובה וייל ללמחן דלמח למפרע הוא גוב
ממעות ולא גבול דלרדי ישמעאל אין קדוש ומכל

ל איס מחתט שפסול איז מילס ד' דערמא.

לג.

עין משפט
גר מצוה

כו א מ"י פ"ו מלכות
 דלח ושמירת נפש
 נלחם כן קמה עין פה:
 פח ב מ"י פ"א מהל'
 מולל ומקל ח"י
 קמה עין ע טושי' ח"מ
 קר ח' עקיף ל':
 פח ב ג מ"י פ"א מהל'
 מקי ממון ה' יא
 וי'ע' נחמ' קמה עין פו
 טושי' ח"מ ק' שפט
 עקי' כהני':
 ק ה מ"י פ"ע שס ה' יד
 קמה עין ק טושי'
 ח"מ ק' חכ:
 קז ו ז מ"י שס טושי'

עבד ה' (מתי ס"א מתי'
הכול (מתיק) ממנ
פסון ע' טושיע' ח"מ מ'
הלא ספק יב'
עבד ה' מתי' ס"א מתי'
טוקי ממון סלס' ג'
ממנ פסון ע' טושיע' ח"מ
מ' ח"א ספק' א'
עבד י' מתי' ס"א מתי'
וממון סלס' א' ממנ
פסון ע' טושיע' ח"מ מ'
שעה ספק' א'
עבד ה' מתי' ס"א מתי'
טוקי ממון סלס' ג'
ממנ פסון ע' טושיע' ח"מ
מ' ח"א ספק' א'
עבד ה' מתי' ס"א מתי'
י' וי' ממנ פסון מ'
טושיע' ח"מ מ' ח"א ספק'
א'

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו תנאל (הש)

[illegible]

1. חז"ל משתמשים מדובר רבניו אלו דחמאסא דחבריה רבא לנצחיה היינו שחזר בו וע"י חז"ל (למל דר"ה הא חזר).